

det egentlig nærmest gaar ud paa, er jo, at den høitværende Minister tilligemed de Medlemmer, der ere enige med ham, absolut vilde gjøre Snefastningen til en kommunal Betskatning, hvad det ikke hidtil har været, medens vi, der staa paa den anden Side, ikke have Noget imod, at Snefastningen bliver gjort til en kommunal Betskatning for de Kommuner, som finde sig tilfredsstillende derved, men det forekommer os, at derimod de Kommuner, som ikke finde sig tilfredsstillende derved, skulde have Lov til at beholde Regler, som ere nogenlunde efter den gamle Ordning. Vi have jo Erfaring i den Retning, at det ikke er heldigt at foretage saadanne bratte Overgange; thi det forekommer mig, at det vil være en noget brat Overgang, naar vi fra det nuværende Naturalarbejde skulde gaa over til at gjøre Snefastningen til en Betskatning. Der er en Lov, som blev givet i 1857, som har vaakt megen Misforstaaelse omkring i Landet, og som er bleven benyttet fra en vis Side til at udstrø Mistillid navnlig imellem Kjøbstad og Land, og denne Lov blev sat igjennem i Hui og Hast, kan jeg gjerne sige, uden nogen lempelig Overgang. Det synes mig, at de Erfaringer, vi have derfor, skulde gjøre os noget varksomme med at foretage saa bratte Forandringer. Der er jo ikke Tale om, at det absolut skulde blive ved det Gamle. I den Snefastningslov, vi have for Tiden, og i Landkommunalloven af 1867 staa der jo udtrykkelig, at Snefastningsarbeidet skal forrettes in natura og være udenfor den almindelige kommunale Betskatning. Naar vi nu gjøre det Fremskridt, at de Kommuner, som vilde bringe Snefastningsarbeidet ind under den kommunale Betskatning, skulle have Lov dertil, saa synes dette mig at være et ikke uvæsentligt Fremskridt, og det forekommer mig, at de Herre, som have en saadan stærk Tro til, at denne Lov vil virke gavnligt, kunne finde sig tilfredsstillende derved. Jeg kan derfor tiltræde den nye § 24, men jeg havde helst ønsket, at den var kommen til at staa som et Tillæg til § 3; det forekommer mig, at denne Paragrafs Bestemmelse derved vilde være bleven klarere. Dette kan maaske ændres til 3die Behandling. Jeg skal dog gjøre de ærede Medlemmer af Udvalget, som have stillet Ændringsforslaget, opmærksomme paa, at der efter min Mening er en Mangel ved dette Ændringsforslag. Der staa i § 5: „I den hvert Aars 5te November, første Gang i Aaret 1873, bliver der af Sogneraadet at forfatte en Fortegnelse over de i Genhold til foregaaende Paragraf Snefastningspligtige i hver Arbeidskreds især med Angivelse af, hvor mange Dage Enhver vil have at yde i Omgangen. Denne Fortegnelse fremlægges efter forudgaaet offentlig Beskjendtgjørelse til almindeligt Æstetisk fra 5te til 12te November“. Men den Vedtagt, som skal affattes efter den nye § 24, kan ikke komme ind under denne Bestemmelse i § 5; der tales her kun om de foregaaende

Paragrafer, og det forekommer mig, at det vilde have en vis Betydning, at vi virkelig vare sikker paa, at Listen blev fremlagt til Æstetisk. Efter min Mening vil det ogsaa have kommunal politisk Betydning, idet det hedder i Landkommunalloven, at Valgret til Sogneraadets mindre Halvdel have Alle de, der svare Bidrag, enten det er i Penge eller in natura, i Arbejde til Kommunen; for at man derfor kan se og have Kontrol med, hvilke der have Valgret, forekommer det mig nødvendigt, at Listen over de Snefastningspligtige bliver fremlagt til Æstetisk. — Hvad de andre Ændringsforslag angaar, da skal jeg ikke nærmere udtale mig om dem. Det forekommer mig at være i sin Orden, at Ændringsforslaget til § 14 med Genhentydning til Snefastning, skjæler imellem Landeveie og Biveie. Det er altfor Meget at forlange, at der paa Biveie, hvor der kan ligge 3, 4 Aen Sne i Dybden, opfastes saaledes, at der bliver en 6 Aen bred Vej, saaledes at 2 Bogne kunne passere ved Siden af hinanden; under de almindelige Forhold paa Landet bruger man kun at kaste den op til 3½ Aens Brede, og kun paa enkelte Steder noget mere, til en Soldeplads, hvilket ogsaa er bestemt her. Det finde vi os fuldkommen tilfredse med, saa at der altsaa ikke er Grund til at lægge større Byrde paa Kommunens Beboere i denne Retning. Jeg skal nu tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger til § 2, hvor der angaaende Ansættelsen som Snefoged staa: „Enhver i Kredsen bosat Mandsperson, der har fyldt sit 25de Aar og ikke staa i fast Tjeneste som Lyende, er pligtig at modtage Beskikkelse som Snefoged, medmindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar“, og derefter hedder det fremdeles: „Som Bederlag for det med Bestillingen som Snefoged forbundne Arbejde kan Sogneraadet tilstaa en Betaling, der fastsættes til et bestemt Beløb for hver Dag, paa hvilken Kredsen udfører Snefastningsarbejde, og udredes af Kommunens Kasse“. Det er altsaa ikke sikkert, at Snefogden faar Betaling, og da det er et meget byrdesuldt Arbejde, idet vedkommende Snefoged maa gaa paa Veien hver eneste Dag, der er stærkt Snefald — hvilket jo undertiden kan være Tilfældet 14 Dage i Træk — saa vil det blive en meget stor Byrde for den vedkommende Mand, især hvis det f. Ex. er en Husmand, som bliver ansat dertil, hvis han ikke skulde have Betaling derfor. Jeg kunde derfor ønske, at det blev indsat i Loven, at det skulde være en Pligt for Sogneraadet at give ham Betaling, for at det ikke skal blive en aldeles uoverkommelig Byrde for ham. Jeg kan forresten for Størstedelen være enig med det ærede Medlem for Odense Amt 2den Valgkreds (Corn. Petersen), men jeg maa tilføie, at det var med stor Interesse, og — jeg kan sige — med nogen Overraskelse, at jeg hørte en Ytring af det ærede Medlem, idet han nemlig sagde, at Folkethingets Medlemmer her stode i deres